

Sygn. akt: KIO 2270/10

WYROK
z dnia 2 listopada 2010 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Ewa Rzońca

Protokolant: Łukasz Listkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 października 2010 r. w Warszawie odwołania wniesionego przez **REMETKOR Tadeusz Sergiel, 41-219 Sosnowiec, ul. Lenartowicza 188** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego **Zakład Inżynierii Miejskiej Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, 43-190 Mikołów, ul. Kolejowa 4**

przy udziale **Sobet Spółka Akcyjna, 49-305 Brzeg, ul. Starobrzeska 67** zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie odwołującego.

orzeka:

1. Uwzględnić odwołanie i nakazuje zamawiającemu zmianę postanowień specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

2. Kosztami postępowania obciąża Zakład Inżynierii Miejskiej Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, 43-190 Mikołów, ul. Kolejowa 4 i nakazuje:

- 1) zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych wpis w wysokości 20 000 zł 00 gr (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczony przez **REMETKOR Tadeusz Sergiel, 41-219 Sosnowiec, ul. Lenartowicza 188,**
- 2) dokonać wpłaty kwoty 23 600 zł 00 gr (słownie: dwadzieścia trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) przez **Zakład Inżynierii Miejskiej Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, 43-190 Mikołów, ul. Kolejowa 4** na rzecz **REMETKOR Tadeusz Sergiel, 41-219 Sosnowiec, ul. Lenartowicza 188**

stanowiącej uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu wpisu od odwołania oraz zastępstwa procesowego.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo Zamówień Publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Katowicach**.

Przewodniczący:

.....

Uzasadnienie

Zamawiający – Zakład Inżynierii Miejskiej Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Mikołowie - prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na budowę kanalizacji sanitarnej i deszczowej w ramach przedsięwzięcia „Zapewnienie prawidłowej gospodarki wodno - ściekowej miasta Mikołów” w zakresie obejmującym budowę kanalizacji sanitarnej, kanalizacji deszczowej oraz przebudowę sieci wodociągowej w zlewni dzielnicy Nowy Świat i zlewni ul. Rybnickiej, wraz z odtworzeniem nawierzchni i uzyskaniem decyzji pozwolenia na użytkowanie. Postępowanie prowadzone jest w trybie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku – Prawo zamówień publicznych (t. j. Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm.), zwanej dalej „ustawą” lub „Pzp”.

Postępowanie o udzielenie zamówienia wszczęto dnia 8 października 2010 r. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 8 października 2010 r. pod numerem 2010/S 196-299698. Szacunkowa wartość zamówienia jest wyższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 Pzp. Specyfikacja istotnych warunków zamówienia (dalej: „siwz” lub „specyfikacja”) została opublikowana na stronie internetowej Zamawiającego w tej samej dacie.

W dniu 18 października 2010 r. REMETKOR Tadeusz Sergiel, ul. Lenartowicza 188, 41-219 Sosnowiec (dalej: „Odwołujący” lub „REMETKOR”) wniósł odwołanie (wpływ bezpośredni do Prezesa Izby potwierdzony prezentatą). W tej samej dacie Odwołujący, w formie faksu, przekazał kopię odwołania Zamawiającemu.

Odwołujący zarzucał czynnościom Zamawiającego naruszenie:

1. art. 29 - 31 Pzp poprzez dokonanie opisu przedmiotu zamówienia w sposób „wygórowany”, niejednoznaczny i który utrudnia zachowanie uczciwej konkurencji oraz pozostaje w sprzeczności z przepisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 881 ze zm.), zwana dalej: „ustawą o wyrobach budowlanych” oraz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego,
2. art. 7 poprzez naruszenie zasad uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców oraz innych przepisów wskazanych w odwołaniu i jego uzasadnieniu.

REMETKOR wnosił o zmianę postanowień specyfikacji w zakresie Specyfikacji Technicznej Wykonania i Odbioru Robót Budowlanych (dalej: STWiORB) w części A poprzez:

- 1) usunięcie sprzeczności, o której mowa w punkcie II.1.3 Sieć kanalizacyjna, 11.1.3.1 Rury i kształtki PCV Ø 160-630 mm STW STWiORB cz. A;
- 2) usunięcie wymagania, aby materiały budowlane dla których istnieje Polska Norma i przy użyciu których mają być wykonane roboty budowlane, posiadały także aprobatę techniczną;
- 3) usunięcie wymagania, aby materiały budowlane dla których istnieje Polska Norma i przy użyciu których mają być wykonane roboty budowlane w zakresie zgodności z normą PN EN 295, były dodatkowo potwierdzone przez instytut posiadający akredytację do badania rur kamionkowych,
- 4) usunięcie wymagania, aby materiały budowlane przy użyciu których mają być wykonane roboty budowlane, posiadały pozytywną opinię w sprawie możliwości stosowania na terenach objętych szkód górniczych wydaną przez Główny Instytut Górnictwa;
- 5) zmianę wymagań dla materiałów budowlanych, które mogą zostać pozyskane tylko od jednego dostawcy i dopuszczenie w tym zakresie rozwiązań równoważnych;
- 6) jednoznacznego i umożliwiającego zachowanie uczciwej konkurencji sformułowania opisu przedmiotu zamówienia dla studni kanalizacyjnych z tworzywa sztucznego monolityczne od (Ø 300 do Ø 2000);
- 7) jednoznacznego i umożliwiającego zachowanie uczciwej konkurencji sformułowania opisu przedmiotu zamówienia dla studni kanalizacyjnych z polimerobetonu.

W uzasadnieniu Odwołujący podnosił:

I. STWiORB II.1.3.1 Rury i kształtki PVC od Ø 160 ÷ Ø 630 mm.

1. W punkcie II.1.3 Sieć kanalizacyjna, 11.1.3.1 Rury i kształtki PCV Ø 160-630 mm STW STWiORB części A, Zamawiający wymagał, aby rury i kształtki klasy SN 12 SDR 34 SLW 60 posiadały jednocześnie końce z wydłużonym kielichem, posiadającym dwa paski kontrastowe w przedziale, w którym winien mieścić się koniec zamontowanej rury kanalizacyjnej. Należy jednak zwrócić uwagę, iż zapis taki jest wewnętrznie sprzeczny, gdyż klasa SN 12 SDR 34 SLW 60 produkowana jest wyłącznie jako bezkielichowa. Ponadto Zamawiający wskazał, iż rury kanalizacyjne wykorzystywane

do wykonywania zamówienia, powinny być objęte jest normą PN-EN 1401-1:1999.

2. Jednocześnie w punkcie II.1.3.1 Rury i kształtki PCV Ø 160-630 mm STW podpunkt m) „atesty”, przewiduje konieczność wykazania dla tych materiałów aprobaty technicznej Instytutu Techniki Budowlanej. W opinii Odwołującego, jeśli dany wyrób spełnia wymagania Polskich Norm, nie musi posiadać aprobaty technicznej. Wątpliwości, co do powyższego nie pozostawia piśmiennictwo w tym zakresie: „Przez aprobatę techniczną rozumie się pozytywną ocenę techniczną przydatności wyrobu budowlanego do zamierzonego stosowania, uzależnioną od spełnienia wymagań podstawowych przez obiekty budowlane, w których wyrób budowlany jest stosowany (art. 2 pkt 2 ustawy o wyrobach budowlanych). Są one udzielane tym wyrobom, dla których nie ustanowiono Polskiej Normy wyrobu, albo wyrobom, których właściwości użytkowe, odnoszące się do wymagań podstawowych, różnią się istotnie od właściwości określonej w Polskiej Normie wyrobu objętego mandatem udzielonym przez Komisję Europejską na opracowanie norm zharmonizowanych lub wytycznych do europejskich aprobat technicznych oraz wykazem wyrobów budowlanych nieobjętych wspomnianymi mandatami Komisji Europejskiej, dla których możliwe jest ustanowienie aprobaty technicznej na wniosek jednostki organizacyjnej upoważnionej do wydawania aprobat technicznych, a określonym przez Ministra Budownictwa w rozporządzeniu wydanym na podstawie delegacji zawartej w art. 9 ust. 7 ww. ustawy.
3. REMETKOR podnosił, iż wymagania techniczne w zakresie rur i kształtek PCV Ø 160-630 mm STW, wskazują bezpośrednio konieczność wykorzystania materiałów produkowanych przez firmę Funke Niemcy. W szczególności dotyczy to opisów technicznych, zawartych w punktach d), e) oraz i).

II. STWiORB II.1.3.2 Rury i kształtki kamionkowe

W pkt. II.1.3.2 „Rury i kształtki kamionkowe”, Zamawiający wymagał, aby rury kamionkowe glazurowane, produkowane zgodnie z normą PN-EN 295, posiadały również aprobatę techniczną Instytutu Badawczego Dróg i Mostów (dalej: „IBDiM”). Jak zostało to wykazane wyżej, wyroby produkowane zgodnie z Normą Polską, nie mogą jednocześnie uzyskać aprobaty technicznej. Wymóg ten jest zatem bezzasadny niemożliwy do spełnienia. W podpunkcie g), Zamawiający wymaga natomiast, aby badania zgodności PN EN 295, potwierdzone były przez instytut posiadający akredytację do badania rur kamionkowych. Odwołujący zwraca uwagę, iż rury wyprodukowane zgodnie z PN EN 295 nie muszą mieć potwierdzeń przez instytut posiadający akredytację do badania rur kamionkowych, a dokumentem wystarczającym jest atest techniczny producenta wyrobu.

III. STWiORB II.1.3.3 Studnie kanalizacyjne z tworzywa sztucznego monolityczne od \varnothing 300 do \varnothing 2000

W opinii Odwołującego kryterium studni o gładkiej powierzchni wewnętrznej i karbowanej z zewnątrz oraz sztywność obwodowa SN 8 kN/m nie ma żadnego uzasadnienia technicznego. Trzon studni i górna jej część może być wykonana w zależności od producenta studni z rury o litej ścianie z rury strukturalnej lub z rury karbowanej. Istotną częścią studni jest dolna jej część tzw. kineta, która ma wyprofilowane dno aby zapewnić bezzakłóceniowy transport ścieków. Trzon studni czyli górna jej część ma tylko zapewnić dostęp do kinety na wypadek czyszczenia koryt kinety. Celem zapewnienia trwałego posadowienia studni w terenach z wodami gruntowymi należy pod kinetą dobudować komorę dociążającą zabezpieczającą przed wyporem studni przez grunt. Trzon studni i materiał z jakiego jest wykonany nie może być kryterium wyboru producenta. Kryterium sztywności SN 8 kN/m nie ma żadnego uzasadnienia technicznego. Odwołujący wyjaśniał, że wystarczająca dla studni tworzywowych jest sztywność SN 4 kN/m, która pozwala do zabudowy studni na głębokość do 10 mb. Według projektu technicznego nie istnieją studnie montowane w gruncie poniżej 10 mb. W opisie użyto zapisu studnie monolityczne przystosowane do bezpośredniego połączenia z rurami kanalizacyjnymi wykonanymi z PVC i kamionki. Taki opis nie może być kryterium dopuszczającym producentów studni tworzywowych. Odwołujący wskazywał, że. Dokumentacja Techniczna-Projekt nie obrazuje na rysunku ani nie opisuje w treści bezpośredniego połączenia rur PCV lub kamionki ze studnią kanalizacyjną wykonaną z tworzywa sztucznego.

IV. STWiORB II.1.3.4 Studnie kanalizacyjne z polimerobetonu

Zdaniem Odwołującego wymagania wg punktu a) i b) nie mogą być kryterium kwalifikującym, gdyż każdy producent ma indywidualne technologie i receptury, które są tajemnicą producenta. Producent dając atest jest gwarantem parametrów i wymogów jakie stawia norma PN EN 14636-2. Odwołujący podnosił, że nie można stawiać kryterium kwalifikującego wg punktu h) gdyż norma PN EN 14636-2 stanowi, że studnie polimerobetonowe mają odporność chemiczną w granicach pH 7 ± 2 co oznacza, iż studzienki mają przyjmować ścieki o odczynie od 5-9 pH. Odwołujący wskazywał, że mając na uwadze powyższe zarzuty, należy dodać, iż zgodnie z poglądem doktryny i przywołanym niżej orzecznictwem KIO, obowiązkiem Wykonawcy w postępowaniu odwoławczym dotyczącym opisu przedmiotu zamówienia jest uprawdopodobnienie, iż wymagania Zamawiającego mogą utrudniać uczciwą konkurencję.

V. Wymóg pozytywnej opinii Głównego Instytutu Górniczego dla poszczególnych materiałów.

Odwołujący podnosił, że Zamawiający wymagał dla poszczególnych materiałów (tak na przykład rury i kształtki PCV (Ø 160-630 mm STW, II. 1.3.2 Rury i kształtki kamionkowe, II 1.3.3 Studnie kanalizacyjne z tworzywa sztucznego monolityczne od Ø 300 - Ø 2000 mm oraz inne materiały wymienione w STWiORB) pozytywnej opinii w sprawie możliwości stosowania na terenach objętych szkód górniczych wydaną przez Główny Instytut Górnictwa (dalej: „GIG”). Biorąc pod uwagę fakt, iż z projektu budowlanego jednoznacznie wynika, że roboty mają być realizowane poza obszarem szkód górniczych i nie są narażone na oddziaływanie górnicze, wymaganie takie, zdaniem Odwołującego, jest nieadekwatne do przedmiotu zamówienia.

W dniu 19 października 2010 r. Zamawiający poinformował o wniesieniu odwołania przez wykonawcę REMETKOR.

W dniu 22 października 2010 r. bezpośrednio do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w formie pisemnej (prezentata: wpływ bezpośredni z datą 22.10.2010 r.) wniesiono przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Odwołującego przez wykonawcę SOBET Spółka Akcyjna, ul. Starobrzeska 67, 49-305 Brzeg (dalej: „Przystępujący” lub „Sobet”). Na rozprawie strony potwierdziły, iż w dniu 22 października otrzymały kopię przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Odwołującego wykonawcy SOBET.

W dniu 27 października 2010 r. bezpośrednio do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w formie pisemnej (koperta z datą nadania w placówce operatora publicznego – 21.10.2010 r., prezentata - wpływ bezpośredni z datą 27.10.2010 r.) wniesiono przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Odwołującego przez wykonawcę Przedsiębiorstwo wielobranżowe AMIBUD, ul. Daleka 5, 41-908 Bytom (dalej: „AMIBUD”). Na rozprawie strony stwierdziły, iż w dniu 22 października otrzymały kopię przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Odwołującego wykonawcy AMIBUD.

Na rozprawie w dniu 28 października 2010 r. Zamawiający przedłożył odpowiedź na odwołanie, której kopię przekazano Odwołującemu oraz Przystępującemu.

Uwzględniając załączoną do akt sprawy dokumentację przedmiotowego postępowania, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowisko stron oraz uczestnika postępowania złożone podczas rozprawy, Izba ustaliła i zważyła co następuje:

W pierwszej kolejności Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła, że Odwołujący legitymuje się uprawnieniem do korzystania ze środków ochrony prawnej, o którym stanowi art. 179 ust. 1 Pzp.

Odwołujący wskazał w odwołaniu, że opis przedmiotu zamówienia sporządzony przez Zamawiającego jest nieadekwatny do przedmiotu zamówienia, niejednoznaczny i wewnętrznie sprzeczny, narusza zasady uczciwej konkurencji a także narusza przepisy prawa. Opis sporządzony w ten sposób może wprowadzać w błąd i uniemożliwia Odwołującemu złożenie ważnej oferty. Izba uznała, że wobec tego Odwołujący ma zatem interes we wniesieniu odwołania. Uniemożliwienie odwołującemu złożenia ważnej oferty może spowodować również możliwość poniesienia przez niego szkody w postaci utraty spodziewanych korzyści związanych z ewentualnym zawarciem umowy w sprawie zamówienia publicznego.

Należy podkreślić, że interes Odwołującego we wniesieniu odwołania wyraża się również w tym, aby postępowanie o udzielenie zamówienia przeprowadzone zostało zgodnie z przepisami prawa, a zawarta w jego wyniku umowa nie była zagrożona unieważnieniem. Pogląd zawarty w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 19 grudnia 2007 roku (sygn. akt V Ca 2506/07 *niepubl.*) jest aktualny również w obecnym stanie prawnym. W przywołanym orzeczeniu sąd stwierdził, że „interes prawny w uzyskaniu zamówienia należy rozumieć w ten sposób, że wykonawca ma prawo oczekiwać, że sam proces udzielenia zamówienia będzie odbywał się w sposób prawidłowy i z tego wynika jego interes we wnoszeniu środków ochrony prawnej”. Pogląd powyższy jest szczególnie aktualny w odniesieniu do wnoszenia środków ochrony prawnej wobec specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz treści ogłoszeń. Wnoszenie środków ochrony prawnej wobec treści przywołanych dokumentów umożliwia eliminowanie uchybień zamawiającego na wczesnym etapie postępowania, niezasadne jest zatem, przez przeczenie spełnienia przesłanek zawartych w art. 179 ust. 1 ustawy, ograniczanie wykonawcom zainteresowanym zamówieniem prawa do merytorycznego rozpoznawania podniesionych zarzutów (*wyrok Krajowej Izby Odwoławczej o sygn. akt. KIO 533/10*).

Izba postanowiła o dopuszczeniu do postępowania odwoławczego wykonawcy SOBET, przystępującego po stronie Odwołującego, gdyż w ocenie Izby wykonawca prawidłowo wypełnił dyspozycję art. 185 ust. 2 ustawy.

Izba postanowiła nie dopuścić do postępowania odwoławczego wykonawcy AMIBUD przystępującego po stronie Odwołującego, gdyż w ocenie Izby wykonawca nie wypełnił obowiązku wynikającego z dyspozycji art. 185 ust. 2 ustawy, zgodnie z którą wykonawca może zgłosić przystąpienie do postępowania odwoławczego w terminie 3 dni od daty otrzymania kopii odwołania, wskazując stronę do której przystępuje, i interes w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść strony, do której przystępuje. Zgłoszenie przystąpienia doręcza się Prezesowi Izby w formie pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem

elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, a jego kopię przesyła się zamawiającemu oraz wykonawcy wnoszącemu odwołanie.

W powyższym przepisie ustawy ustawodawca jasno wskazał, że dla skutecznego przystąpienia do postępowania odwoławczego wymagane jest doręczenie Prezesowi Izby zgłoszenia w ściśle określonym terminie przystąpienia w formie bądź to pisemnej bądź elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Z ustaleń Izby wynika, że przystąpienie do postępowania odwoławczego zostało nadane przez wykonawcę AMIBUD w placówce operatora publicznego w dniu 21 października 2010 r. a w wniesione do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej formie pisemnej zostało dopiero w dniu 27 października 2010 r. a więc z uchybieniem terminu, który upływał w dniu 22 października 2010 r. W związku z tym, Izba uznała, że wykonawca AMIBUD nie przystąpił skutecznie do przedmiotowego postępowania odwoławczego. Izba podkreśla, że zgodnie z powyższym przepisem dla zachowania terminu na wniesienie przystąpienia koniecznym jest faktyczne doręczenie przystąpienia Prezesowi Krajowej Izby Odwoławczej w ustawowym terminie. W przepisach ustawy Pzp brak jest bowiem domniemania, że złożenie przystąpienia w placówce pocztowej operatora publicznego jest równoznaczne z jego wniesieniem do Prezesa Izby.

Skład orzekający Izby stwierdził również, że nie zaistniały przesłanki do odrzucenia odwołania wskazane w art. 189 ust. 2 ustawy, zatem odwołanie podlegało merytorycznemu rozpoznaniu.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Izba, dokonując oceny podniesionych w odwołaniu zarzutów naruszenia w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stwierdziła, że części potwierdziły się zarzuty naruszenia art. 29 ust. 1 i ust. 2 w zw. z art. 7 ustawy. Izba stwierdziła również, że Zamawiający opisując przedmiot zamówienia i stawiając przy tym w sposób nieuprawniony wymóg przedłożenia aprobaty technicznej a także potwierdzenia zgodności z normą naruszył dyspozycję art. 25 ust. 1 pkt 2 Pzp.

I. Rury i kształtki PVC od Ø 160 ÷ Ø 630 mm

Zamawiający w STWiORB w Części A w rozdziale II.1.3 „Sieć kanalizacyjna” sprecyzował: II.1.3.1. Rury i kształtki PVC od Ø 160 ÷ 0 630 mm. Rury kanalizacyjne zgodnie z normą PN EN 140T-1:1999:

- a) o ścianach gładkich i litych;
- b) z materiału utwardzonego nie zmiękzonego;
- c) klasy SN12, SDR34, SLW 60;
- d) uszczelka wargowa zamontowana fabrycznie z pierścieniem naprężnym z PP (w celu wyeliminowania zjawiska podwijania się uszczelki przy pracach montażowych) oraz olejoodporna zgodnie z PNEN 681.2 WH;
- e) z wydłużonym kielichem winny posiadać dwa paski kontrastowe w przedziale, w którym winien mieścić się koniec zamontowanej rury kanalizacyjnej (przekroczenie drugiego paska kontrastowego dyskwalifikuje połączenie wciskowe);
- f) ciśnienie robocze minimum 2,0 bar;
- g) kształtki z PVC-U klasy SN 12, SDR 34;
- h) możliwość minimalnego przykrycia warstwą od 0,6 m;
- i) kształtki łączące studnie z rurociągiem w zakresie średnic \varnothing 160 i \varnothing 200 winny posiadać możliwość odchylenia rury w zakresie od 0-11° (kształtki z przegubem kulowym);
- j) ścianki rur na całym przekroju poprzecznym powinny być wykonane z materiału o jednakowych właściwościach fizyko - chemicznych (lite);
- k) nie dopuszcza się zabudowania rur z rdzeniem spienionym;
- l) kształtki i rury w celu zachowania jednorodności systemu powinny pochodzić od jednego producenta
- m) atesty:
 - pozytywna opinia GIG na stosowanie na terenach objętych działaniem szkód górniczych;
 - aprobaty techniczne Instytutu Techniki Budowlanej.

Bezspornym jest, iż Zamawiający określając wymagania rur i kształtek PCV na poziomie SN 12 i SDR 34 oparł się na treści normy PN EN 1401-1:1999.

Izba podzieliła w tym zakresie stanowisko i argumentację Odwołującego który, w oparciu o wzór zawarty (na str. 8) powyższej normy do obliczania SDR w zestawieniu z zawartą w normie tabelą (str. 14), wywodził, że nie da się osiągnąć zamierzonych wartości opisanych przez Zamawiającego jednocześnie.

Izba uznała, że zapisy punktu II.1.3.1 litera c) i g) STWiORB w zakresie parametru SN oraz SDR wskazują, iż zamawiający w powyższych punktach podał dane, które nie są kompatybilne, ponieważ jak wynika z normy podanej w wyżej wymienionych punktach PN EN 1401-1:1999 wartości te określono na poziomie do górnej granicy w którym określono SN 8 i SDR 34, SLW 60. Izba opierając się na wyjaśnieniach i dowodach przedłożonych przez

Odwołującego uznała, że podwyższenie wartości SN do 12 spowoduje obniżenie wartości SDR do przedziału od 29 do 30.

Izba uznała, że przedłożonej na rozprawie „Deklaracji zgodności” wystawionej dla FUNKE KUNSTSTOFFE GmbH przez Funke Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Kondratowicach w której wskazano że produkty powyższej firmy posiadają właściwości w zakresie powyższych parametrów na poziomie SN 8 i SDR 34, nie można przyjąć jako wiarygodnego dowodu. W ocenie Izby niniejszą deklarację należy uznać za dokumenty prywatny, a więc mogący jedynie potwierdzać, że określona osoba je wystawiająca ma określone stanowisko w sprawie.

Oceniając zebrany w przedmiotowej kwestii materiał dowodowy znajdujący się w dokumentacji postępowania Izba stwierdziła, iż Odwołujący nie udowodnił, że opis przedmiotu zamówienia w niniejszej kwestii został sporządzony z naruszeniem art. 29 ust. 2 Pzp. Wobec tego, nie sposób opierając się jedynie na podstawie powyższej deklaracji, uznać że Zamawiający sporządził niniejszy opis „pod firmę Funke”.

Izba ustaliła na rozprawie, iż niesporny jest między stronami fakt, iż że aprobaty technicznej udziela się dla wyrobu budowlanego, dla którego nie ustanowiono Polskiej Normy wyrobu, albo wyrobu budowlanego, którego właściwości użytkowe, odnoszące się do wymagań podstawowych, różnią się istotnie od właściwości określonej w Polskiej Normie wyrobu, co wynika z przepisów ustawy o wyrobach budowlanych.

Wobec tego, iż wymagania Zamawiającego dotyczące rur kanalizacyjnych chociażby w przywoływanym powyżej zarzucie dotyczącym parametrów SN i SDR różnią się istotnie od właściwości określonych w normie, Izba uznała iż Zamawiający w przedmiotowym przypadku był uprawniony do żądania przedstawienia aprobaty technicznej Instytutu Techniki Budowlanej dla tak określonych wyrobów.

II. Rury i kształtki kamionkowe

Zamawiający w STWiORB w Części A w rozdziale II.1.3.2 „Rury i kształtki kamionkowe” określił:

Do sieci kanalizacji sanitarnej grawitacyjnej należy zastosować rury i kształtki kamionkowe glazurowane, łączone kielichowo w systemach F i C (fabrycznie zamontowana uszczelka zapewniająca szczelność połączenia na kielichach), produkowane zgodnie z normą PN-EN 295 posiadającą aprobatę techniczną Instytutu Badawczego Dróg i Mostów do stosowania w ciągach komunikacyjnych oraz pozytywną opinię GIG - dopuszczenie do stosowania na terenach objętych działaniem szkód górniczych. Zastosowane rury kamionkowe glazurowane produkowane zgodnie z normą PN EN – 295:

- a) o średnicach nominalnych powinny posiadać następującą wytrzymałość mechaniczną na zgniatanie:
- DN 150 - 34 kN/m;
 - DN 200 - 40 kN/m lub 48 kN/m - zgodnie z dołączonymi obliczeniami statyki;
 - DN 250 - 40 kN/m lub 60 kN/m - zgodnie z dołączonymi obliczeniami statyki;
 - DN 300 - 48 kN/m lub 72 kN/m - zgodnie z dołączonymi obliczeniami statyki;
 - DN 400 - 64 kN/m lub 80 kN/m - zgodnie z dołączonymi obliczeniami statyki;
 - DN 500 - 60 kN/m lub 80 kN/m - zgodnie z dołączonymi obliczeniami statyki;
 - DN 600 - 57 kN/m lub 96 kN/m - zgodnie z dołączonymi obliczeniami statyki;
- b) kwasoodporność pH 2-12;
- c) wytrzymałość na temperaturę T-10°C (powietrze) +70°C (woda);
- d) wodoszczelność połączeń przy ciśnieniu p=2,4 bar;
- e) chropowatość ścian k=0,02-0,05;
- f) wytrzymałość na ścieranie 0,2 mm;
- g) badania zgodności z PN EN 295 potwierdzone winny „być przez instytut posiadający akredytację do badania rur kamionkowych;
- h) aprobatą wydana przez Instytut Badawczy Dróg i Mostów do stosowania w ciągach komunikacyjnych;
- i) dopuszczenie do stosowania na terenach objętych działaniem szkód górniczych wydane przez — Główny Instytut Górnictwa;
- j) fabrycznie zamontowana uszczelka wargowa zapewniająca szczelność połączenia na kielichach;
- k) kształtki do sieci kanalizacyjnej z kamionki powinny spełniać wymagania normy PN-EN 295-1:1999, PN-EN 295-1:1999/A3:2002;
- l) rury zastosowane do przecisków: kamionka glazurowana, łączona przy pomocy złącza ze stali molibdenowej, produkowana zgodnie z normą PN-EN 295-7, posiadająca aprobatę IBDiM do stosowania w ciągach komunikacyjnych.

W zakresie dopuszczalności żądania aprobat technicznych przez Zamawiającego Izba w całości podtrzymuje stanowisko i argumentację zawartą w części uzasadnienia dotyczącej pkt. I Rury i kształtki PVC od Ø 160 ÷ Ø 630 mm.

Istotnym jest, że w zakresie opisu przedmiotu zamówienia zawartego w punkcie II.1.3.2 STWiORB dotyczącego rur i kształtek kamionkowych Zamawiający określił wymagania przewyższające wymogi określone w normie PN – EN 295. Za przykład może posłużyć wymaganie w zakresie wodoszczelności, gdzie w normie określono wodoszczelność na poziomie p=0,5 bar, natomiast w opisie wymagano ciśnienia p=2,4 bar. Wobec tego należy przyznać słuszność wymagań Zamawiającego, który był uprawniony do

aprobaty wydanej przez Instytut Badawczy Dróg i Mostów do stosowania w ciągach komunikacyjnych

Jednocześnie biorąc pod uwagę, że w pkt II.1.3.2 lit I) Zamawiający opisując rury do przecisków powołał się na inna normę (tj. PN-EN 295-7) niż w części ogólnej dotyczącej rur i kształtek kamionkowych (tj. PN EN 295) nie ustalając przy tym właściwości użytkowe tychże rur w sposób istotny różniących się od właściwości określonych w przywołanej normie, Izba potwierdziła, iż żądanie w takim przypadku aprobaty Instytut Badawczy Dróg i Mostów do stosowania w ciągach komunikacyjnych jest żądaniem nieuprawnionym i naruszającym dyspozycję art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy, który stanowi, że w postępowaniu o udzielenie zamówienia zamawiający może żądać od wykonawców wyłącznie oświadczeń lub dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia postępowania. W opinii Izby wymaganego przez Zamawiającego dokumentu aprobaty IBDM dla rur do przecisków nie można uznać za dokument, który jest niezbędny dla przeprowadzenia przedmiotowego postępowania.

Izba nie zgodziła się ze stanowiskiem Zamawiającego wyrażonym w odpowiedzi na odwołanie, iż z uwagi na fakt, że rury stanowią kluczowy element budowanego systemu kanalizacji, w celu zapewnienia ich najwyższej jakości Zamawiający dodatkowo żądał potwierdzenia zgodności proponowanych do użycia rur z Polską Normą przez niezależny instytut posiadający stosowne akredytacje. Izba uznała takie żądanie Zamawiającego za nadmierne i bezzasadne. Argumentacja Izby w kwestii niniejszego zarzutu jest tożsama z argumentacją zawartą we wcześniejszej części uzasadnienia dotyczącej możliwości żądania aprobaty technicznej.

III. Studnie kanalizacyjne z tworzywa sztucznego monolityczne od Ø300 do Ø2000 mm

Zamawiający w STWiORB w Części A w rozdziale III.1.3.3. Studnie kanalizacyjne z tworzywa sztucznego monolityczne od Ø 300 do Ø 2000 mm wskazał:

Studnie monolityczne z tworzyw sztucznych, o gładkiej powierzchni wewnętrznej i karbowanej z zewnątrz, o sztywności obwodowej 8 kN/m przystosowane do bezpośredniego połączenia z rurami kanalizacyjnymi:

- a) wykonanymi z kamionki dla kanalizacji sanitarnej;
- b) wykonanymi PVC dla kanalizacji deszczowej;

bez zastosowania dodatkowych elementów pośrednich w całym zakresie stosowanych średnic.

Studnie monolityczne powinny posiadać:

- a) dopuszczenie do stosowania w sieciach kanalizacyjnych: aprobata techniczna COBRTI

Instal;

- b) dopuszczenie do stosowania w pasie drogowym: aprobaty technicznej IBDiM;
- c) pozytywna opinia w sprawie możliwości stosowania na terenach objętych działaniem szkód górniczych wydana przez GIG.

Dla studni włączonych o średnicy DN 1000 mm i większych wymagane są powlekane tworzywem sztucznym stopnie złączowe stalowe lub żeliwne zgodne z normą PN-EN 13101:2005.

Dla studni narażonych na obciążenia dynamiczne wymagane zwieńczenie w postaci pierścienia odciążającego i płyty pokrywowej adekwatnie do obciążenia (np. pod włącz klasy D400). Niedopuszczenie jest przenoszenie obciążeń pionowych na studnie.

Dla studni DN300-DN400 możliwe po uzgodnieniu z Zamawiającym zastosowanie zwieńczeń w postaci uszczelki i teleskopu z włączem (wpustem) o odpowiedniej wytrzymałości.

Izba odnosząc się do nieprawidłowego sporządzenia opisu przedmiotu zamówienia w zakresie studni kanalizacyjnych z tworzywa sztucznego monolitycznego nie dopatrzyła się znamion zarzucanego przez Odwołującego naruszenia przepisów Pzp.

Izba dała wiarę twierdzeniom Zamawiającego, który w odpowiedzi na odwołanie wyjaśnił, że karbowanie zewnętrznej powierzchni rury trzonowej studni stanowi dodatkowy, obok komory dociążającej, bardzo pewny sposób umocowania studni w gruncie, wielokrotnie - w stosunku do studni o ścianie gładkiej - zwiększający współczynnik tarcia, czyli siłę z jaką studnia związana jest z gruntem. Jednoczesne zwiększenie sztywności obwodowej studni z SN 4 do SN 8 podnosi wytrzymałość na działanie sił wpływających niszcząco na system rurociągów i studni, a spowodowanych dynamicznymi zmianami zachodzącymi w gruncie (np.: obciążenie ruchem, mróz, deformacje górnicze).

Wobec tego należy uznać, że zapis informujący o przystosowaniu studni do bezpośredniego połączenia z rurami wykonanymi z PVC i kamionki bez zastosowania jakichkolwiek kształtek przejściowych winna być dla Odwołującego jako profesjonalisty całkowicie jasna, czytelna i nie wymagająca jakichkolwiek dodatkowych rysunków.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie w zakresie powyższego zarzutu ponosił także, że studnie kanalizacyjne standardowo produkowane są z króćcami przyłączeniowymi dla tworzyw sztucznych (PVC, PE, PP, itp.). Przyłączenie rur wykonanych z materiałów tradycyjnych (kamionka, beton) wymaga użycia produkowanych z PVC kształtek przejściowych lub kosztownych złączek. W opisywanej sytuacji system składałby się z trzech materiałów, tj. studnia - tworzywo sztuczne (PE, PP), rurociąg - kamionka, kształtka przejściowa - PVC lub stal nierdzewna.

Izba w przedmiotowej sytuacji potwierdziła słuszność dążenia Zamawiającego do ujednolicenia i technicznego uproszczenia systemu ze względu na fakt, iż możliwym jest wykonanie studni umożliwiających bezpośrednie włączenie przewodu kamionkowego do studni z tworzywa i eliminację złązek.

IV. Studnie kanalizacyjne z polimerobetonu

Zamawiający w STWiORB w Części A w rozdziale II.1.3.4. Studnie kanalizacyjne z polimerobetonu postawił m.in. następujące wymagania. Studnie polimerobetonowe - wymagania dla studni:

- a) polimerobeton jako materiał powstały w wyniku połączenia kruszywa o różnym uziarnieniu (mączka, piasek, żwir) żywicą poliestrową, która stanowi 10-12% mieszanki;
- b) produkowany poprzez napełnienie stalowych form masą polimerobetonu, zawibrowanie - a następnie po utwardzeniu chemicznym, rozformowanie i poddaniu obróbce termicznej;
- c) kompatybilność dobranych elementów;
- d) studnie zabudowane w drogach zabezpieczone przed naciskiem mchu ulicznego (rozwiązania sprawdzone i dopuszczone do stosowania w branży drogowej);
- e) studnia powinna umożliwiać bezpośrednie połączenie z systemem rur kamionkowych bez zastosowania jakichkolwiek kształtek przejściowych;
- f) studnie kanalizacyjne rewizyjne i włączowe muszą być wykonane zgodnie z normą PN-EN 14636-2 - Systemy przewodów rurowych z tworzyw sztucznych do bezciśnieniowej kanalizacji deszczowej i sanitarnej — Polimerobeton (PRC) — Część 2: Studzienki inspekcyjne i włączowe
- g) pozytywna opinia o dopuszczeniu do stosowania na terenach objętych działaniem szkód górniczych wydane przez Główny Instytut Górnictwa;
- h) właściwości studni wykonanych z polimerobetonu:
 - odporność chemiczna (pH w zakresie od 1-10);
 - odporność termiczna (dopuszcza się stały kontakt z temperaturą ścieków do 80°C);
 - nie wymagają konserwacji;
 - gładkie i nie zawierające por powierzchni;
 - całkowita szczelność i nienasiąkliwość;
 - kineta wykonana z polimerobetonu;

i) śruby do mocowania stopni włączonych winny być wykonane ze stali nierdzewnej i smarowane smarem wysokotemperaturowym na bazie miedzi odpornym na działanie wody, zasad i kwasów, nie tracących swoich właściwości w temperaturze od -40°C do +1200°C.

Kolejno, Izba rozpoznała zarzut niejednoznacznego i uniemożliwiającego zachowanie uczciwej konkurencji sformułowania opisu przedmiotu zamówienia w odniesieniu do studni kanalizacyjny z polimerobetonu i stwierdziła, że potwierdził się jedynie zarzut naruszenia art. 29 ust. 2 ustawy.

Izba stwierdziła, iż w powyższej kwestii gołosłowny jest zarzut Odwołującego w zakresie niejednoznacznego opisu przedmiotu zamówienia naruszającego art. 29 ust. 1 Pzp sformułowany w odwołaniu.

Izba stwierdziła, że skoro wymagania dla studni polimerobetonowych zawarte w pkt. II. 1.3.4 a) i b) STWiORB są jedynie powtórzeniem parametrów normy i zostały zapisane w celu dokładnego doprecyzowania zastosowanej mieszanki polimerobetonowej, definiującej materiał jako mieszaninę kruszyw i żywic sztucznych bez użycia cementu, który ulega korozji, to nie stoją one w sprzeczności z obowiązującymi przepisami prawa i nie utrudniają wykonawcom udziału w postępowaniu.

W zakresie wymagania odnośnie odporności chemicznej studni kanalizacyjnych Izba dała wiarę wyjaśnieniom Zamawiającego, który twierdził, że ww. wymogi wynikają z normy PN EN 14636-2 ale również z faktu, że na przestrzeni planowanego czasookresu eksploatacji budowanego systemu kanalizacji, możliwym i prawdopodobnym jest, występowanie ścieków wprowadzanych do kanalizacji o skrajnych wartościach odczynu (innych niż pH 5 - 9). Odwoływał się do treści rozporządzenia Rady Ministrów z 19.05.1999 r. w sprawie warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych stanowiących mienie komunalne, które określa dopuszczalne wskaźniki zanieczyszczeń w ściekach przemysłowych wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych w zakresie odczynu pH 6-9,5 oraz 8-10 (dla ścieków zawierających cyjanki i siarczki).

Następnie Izba odniosła się do zarzutu opisu przedmiotu zamówienia w sposób sprzeczny z art. 29 ust. 2 Pzp i utrudniający uczciwą konkurencję potwierdzając w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, potwierdzając jego zasadność.

W celu potwierdzenia nadmiernych wymagań Zamawiającego w zakresie studni kanalizacyjnych z polimerobetonu utrudniających konkurencję pomiędzy wykonawcami Odwołujący przedłożył na rozprawie na tą okoliczność zapytania skierowane do sześciu wykonawców mające w celu badania rynku w tym zakresie. Odpowiedzi poszczególnych firm były negatywne z czego Odwołujący wywodził, iż jest tylko jeden wykonawca spełniający

powyższy wymóg. Fakt ten został potwierdzony przez pełnomocnika Zamawiającego na rozprawie, który na pytanie Przewodniczącej - czy z jego wiedzy wynika, że istnieje inny podmiot oprócz wskazanego przez Odwołującego, który mógłby spełnić wymagania w zakresie studni kanalizacyjnych z polimerobetonu - wskazał, iż z jego wiedzy nie wynika aby istniał taki podmiot.

Ponadto Odwołujący podnosił, czemu nie zaprzeczył Zamawiający, że projekt techniczny przewidywał studnie żelbetowe, dopiero Zamawiający na etapie opisu przedmiotu zamówienia podwyższył wymagania dotyczące studni w ten sposób, iż zamienił je na polimerobetonowe.

Izba uznała za niewystarczającą w niniejszym zakresie argumentację Zamawiającego, który stwierdził, że w podwyższył jakość materiałów w celu osiągnięcia właściwego efektu, a tak skonstruowany opis przedmiotu zamówienia nie miał na celu ograniczenia konkurencji.

Wskazać należy, że zgodnie z ustaloną linią orzecniczą Izby, określenie przedmiotu zamówienia jest nie tylko obowiązkiem, ale i uprawnieniem Zamawiającego, który ma prawo wziąć w tym zakresie pod uwagę swoje uzasadnione potrzeby. Jednak wymagania Zamawiającego muszą być adekwatne do przedmiotu zamówienia - ani zbyt wysokie, gdyż mogłyby utrudniać uczciwą konkurencję, ani zbyt niskie, gdyż przez selekcję przeszliby wykonawcy niezdolni do realizacji zamówienia (wyrok KIO z dnia 17 lipca 2009 r. o sygn. akt KIO/UZP 857/09). Wskazać należy, że opisanie przedmiotu zamówienia w sposób obiektywny, z zachowaniem zasad ustawowych, nie jest jednoznaczne z koniecznością zapewnienia możliwości realizacji zamówienia wszystkim podmiotom działającym na rynku w danej branży.

Jednakże, dyspozycją art. 29 ust. 2 ustawy ustawodawca wprowadził zakaz opisywania przedmiotu zamówienia w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję. Taka konstrukcja niniejszego zapisu służy realizacji zasady uczciwej konkurencji, a co za tym idzie zasady równego dostępu do zamówienia, wyrażonej w art. 7 ust. 1 ustawy. Izba podkreśla, że nie można mówić o zachowaniu zasady uczciwej konkurencji w sytuacji, gdy przedmiot zamówienia określony jest w sposób wskazujący na produkt określonego wykonawcy, przy czym produkt ten nie musi być nazwany przez Zamawiającego, wystarczy, że wymogi i parametry dla przedmiotu zamówienia określone są tak, że aby je spełnić oferent musi dostarczyć produkt konkretnego wykonawcy.

Izba stwierdziła, że z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowym postępowaniu, ponieważ Zamawiający opisując przedmiot zamówienia podwyższył wymagania przedmiotowe w zakresie zamawianych materiałów w taki sposób, że spełniają je jedynie studnie polimerobetonowe produkowane przez firmę POLICRETE. W konsekwencji rygorystyczne i nieuzasadnione wymagania ustalone przez Zamawiającego eliminują materiały, które może oferować przez Odwołującego. Wobec tego Izba uznała, że zostały one określone przez Zamawiającego w sposób nieuprawiony i wskazujący na konkretnego producenta, tym samym naruszają zasadę uczciwej konkurencji w postępowaniu wyrażoną w art. 29 ust. 2 Pzp.

V. Wymóg posiadania pozytywnej opinii w sprawie możliwości stosowania na terenach objętych szkodami górnictwa wydanej przez Główny Instytut Górnictwa

Po zbadaniu zasadności zarzutów Odwołującego w odniesieniu do postawionego przez Zamawiającego wymogu posiadania dla poszczególnych materiałów tak jak: rury i kształtki PCV od Ø 160 do Ø 630 mm, rury i kształtki kamionkowe, studnie kanalizacyjne z tworzywa sztucznego monolityczne od Ø 300 do Ø 2000 mm, pozytywnej opinii w sprawie możliwości stosowania na terenach objętych szkodami górnictwa wydanej przez Główny Instytut Górnictwa, Izba potwierdziła zasadność ustanowienia przedmiotowego wymagania.

Izba stwierdziła, że istotne jest, iż obszar realizacji zadania objętego niniejszym postępowaniem przetargowym znajduje się na terenie wydobywczym KWK „Bolesław Śmiały” w Łaziskach Górnych.

Odwołujący na okoliczność braku występowania szkodami górnictwa i niezasadności postawionego wymogu na rozprawie przedłożył:

- 1) pismo z dnia 26 marca 2008 r. z Okręgowego Urzędu Górnictwa w Gliwicach skierowane do Urzędu Miasta w Mikołowie w którym wskazano, że rozpoznanie sytuacji geologiczno-górnictwa wykazało, że w przedmiotowym rejonie wpływy po dokonanej eksploatacji wygasły, a dalszej eksploatacji, która swoimi wpływami mogłaby objąć projektowaną inwestycję nie projektuje się.
- 2) Zapytanie w zakresie występowania szkodami górnictwa REMETKOR z dnia 20 października 2010 r. wraz z odpowiedzią Okręgowego Urzędu Górnictwa w Gliwicach z dnia 26 października w której wskazano, że Urząd posiada w zakresie przedmiotowego pisma informacje o środowisku i jego ochronie, wyłącznie w okresie do 31 grudnia 2012 r. Wobec tego brak jest możliwości udzielenia pełnej informacji o przewidywanych wpływach projektowanej docelowo eksploatacji górnictwa. W

związku z powyższym Urząd zalecał o zwrócenie się z prośbą do poszczególnych oddziałów Kompanii Węglowej S.A., w tym do KWK „Bolesław Śmiały” w Łaziskach Górnych.

Fakt, iż obecnie obszar realizacji zadania nie jest objęty oddziaływaniem górnictwem, na co wskazywał Odwołujący przedkładając ww. pisma na rozprawie, nie wyklucza w opinii Izby, wznowienia w przyszłości eksploatacji i występowania szkód górnictwem. Za prawidłowe należy uznać działania Zamawiającego, który wziął pod uwagę okoliczność występowania na terenie objętym przedmiotem zamówienia kopalni i przewidział zagrożenia z tego wynikające, m. in. takie, iż wskutek eksploatacji złóż węgla kamiennego, zarówno obecnej jak i już zaniechanej, teren ten może charakteryzować się znaczna niestabilność gruntu.

Izba dała wiarę wyjaśnieniom Zamawiającego z których wynikało, że powstałe puste przestrzenie w górotworze mogą powodować powodują przesunięcia mas skalnych, które w mniejszym lub większym stopniu oddziałują na powierzchnię ziemi. Ponadto mogą występować skutki pośrednie, które sięgają dość daleko poza teren właściwej eksploatacji górnictwem, a mogą być spowodowane wstrząsami górnictwem o znacznej sile oraz zmianą stosunków wodnych wskutek spływu wód do kopalni, naruszenia warstw kurzawkowych (osiadanie gruntu), itp. Dodatkowo Zamawiający podnosił, że na tym terenie istnieje wiele znanych oraz niezainwentaryzowanych pozostałości po dokonanych eksploatacjach z XIX i XX wieku, są to: dawne biedaszyby, wychodnie (częściowo zasypane chodniki, które z podziemi prowadzą na powierzchnię), zapadliska, sztolnie.

Wobec tego Izba uznała za uzasadnione i uprawnione sformułowanie przez Zamawiającego wymagania pozytywnej opinii w sprawie możliwości stosowania na terenach objętych działaniem szkód górnictwem, wydanej przez Główny Instytut Górnictwa dla instalowanych materiałów.

Konkludując, analiza wskazanych powyżej postanowień siwz wskazuje, iż zamawiający naruszył art. 29 ust. 1 ust. 2 Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 Pzp, bowiem sformułował wymagania specyfikacji w sposób nieuprawniony i utrudniający uczciwą konkurencję w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia a także art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy poprzez żądanie dokumentów potwierdzających, że oferowane roboty budowlane spełniają wymagania określone przez Zamawiającego, które nie były niezbędne do przeprowadzenia przedmiotowego postępowania.

W konsekwencji Izba nakazuje Zamawiającemu modyfikację postanowień siwz w zakresie STWiORB II.1.3.1 Rury i kształtki PVC od $\varnothing 160 \div \varnothing 630$ lit c) i g) w ten sposób aby

parametry w zakresie SN i SDR były wzajemnie kompatybilne a także zgodne z normą PN EN 1401-1:1999 bez względu na fakt na jakim poziomie zostaną określone. Izba zwraca uwagę, że jeżeli Zamawiający zdecyduje się obniżyć ww. parametry do granicy wskazanej w przywołanej normie to wówczas winien zrezygnować z żądania aprobaty technicznej Instytutu Techniki Budowlanej sformułowanego w oparciu o tenże parametr.

Odnosząc się do zapisów specyfikacji w zakresie STWiORB II.1.3.2 lit. I) Izba nakazuje ich zmianę poprzez wskazanie dla rur zastosowanych do przecisków parametrów przewyższających normę PN-EN 295-7, natomiast w przeciwnym przypadku wykreślenie z ww. punktu żądania posiadania dla ww. rur aprobaty Instytutu Badania Dróg i Mostów do stosowania w ciągach komunikacyjnych. Ponadto, w zakresie dotyczącym rur kamionkowych Izba nakazuje wykreślenie żądania dotyczącego badania zgodności z PN EN 295 potwierdzonego przez instytut posiadający akredytację do badania rur kamionkowych.

Izba potwierdziła także, iż wymagania sformułowane w siwz w stosunku do studni kanalizacyjnych z polimerobetonu zostały określone przez Zamawiającego w sposób nieadekwatny do przedmiotu zamówienia oraz naruszający zasadę uczciwej konkurencji. Wobec czego Izba nakazuje zmianę postanowień STWiORB w taki sposób, aby nie eliminowały występowania zjawiska konkurencji i nie wskazywały na konkretnego wykonawcę, w tym przypadku na firmę POLYCRETE.

Izba potwierdza, że naruszenie ww. przepisów może mieć istotny wpływ na wynik postępowania. Wobec tego Izba nakazała w powyższym zakresie zmianę postanowień specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 192 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 192 ust. 2 ustawy, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Prawo zamówień publicznych, stosownie do wyniku postępowania, oraz w oparciu o przepisy § 1 ust. 2 pkt 2, § 3, § 5 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238). Izba uwzględniła koszty związane wynagrodzeniem pełnomocnika Odwołującego w kwocie 3.600 zł na podstawie przedłożonego rachunku.

Przewodniczący:

.....